

CZĘŚĆ III

W tej części kursu nie będziemy brali pod uwagę i stosowali się do poważnych prac w tym temacie pochodzących z XIX wieku. Mamy XXI wiek i będziemy bazować na nowych odkryciach i badaniach. Będziemy propagować doświadczenia uzyskane na przeprowadzanych kursach radiestezji i bioenergoterapii na różnych poziomach.

VI. PREDYSPOZYCJE I WRAŻLIWOŚĆ RADIESTEZYJNA.

1. Falszywym mitem w radiestezji jest twierdzenie, że u niektórych osób stwierdza się brak predyspozycji radiestezyjnych i nie mogą się posługiwać sprzętem radiestezyjnym. Jedną z przyczyn defektu jest brak polaryzacji magnetycznej lub niewłaściwa polaryzacja palców trzymających np. wahadło. Fakt taki jest odwracalny. Prawidłowa polaryzacja jest niezbędna do uzyskania możliwości pracy sprzętem radiestezyjnym. Jeżeli kandydat na radiestetę ma problemy w powyższym temacie to prowadzący go radiesteta powinien dokonać mu korekty polaryzacji całego ciała lub palców dłoni. Zdarza się, że kciuk i palec wskazujący mają tę samą polaryzację lub jeden z palców ma zanik polaryzacji (tzw. palec głuchy) i po korekcie stanu każdy może posługiwać się sprzętem radiestezyjnym. Uzyskanie prawidłowej polaryzacji palców pozwala na pracę wahadłem. Początkowy brak reakcji sprzętu może również wynikać z faktów:
 - źle „wyskalowane” zawieszenie wahadła,
 - źle dobrane wahadło,
 - osoba nie posiada podstawowych umiejętności pracy wahadłem lub różdżką i musi się tego nauczyć, najlepiej pod nadzorem radiestety,
 - brak należytego podejścia do zastosowania sprzętu radiestezyjnego lub przyjęcie niewłaściwej postawy ciała (dla początkującego najlepsza jest pozycja stojąca). W literaturze możemy się spotkać z zaleceniem by „w pozycji siedzącej ręka trzymająca wahadło powinna być podparta w łokciu (jest to mniej męczące), druga ręka może spoczywać na kolanach lub podpieścić głowę”. Założę się, że większość z początkujących radiestetów po przyjęciu takiej postawy zniechęci się do wahadełka bo nie będzie należytej reakcji a ono tylko będzie „zwisnąć w bezruchu” lub wahać się.
 - brak należytej koncentracji przy ćwiczeniu, rozproszenie uwagi. Należy w bardzo prosty ale precyzyjny i zrozumiały sposób określić zakres ćwiczenia. Jeżeli stosujemy formę pytań to muszą być jednoznaczne i w miarę precyzyjne.
 - nadmierne przemęczenie
 - zła polaryzacja wahadła powstała przy jego wytwarzaniu lub przechowywaniu. Należy chwycić za zawieszenie i przy zwisie „stuknąć z umiarkowaną siłą w twardy przedmiot (kaloryfer, kamienny parapet lub tp.)
2. Początkowa wrażliwość radiestezyjna zwiększa się w trakcie prac i zdobywania doświadczeń przez radiestetę. Uwrażliwienie radiestezyjne – jest to indywidualna, różna wrażliwość na otaczające nas radiacje. Jest to również podwyższenie się stopnia wrażliwości w trakcie badań. Niestosowanie osobistej blokady dla ograniczenia nadmiernej absorpcji i nie stosowanie zasad BHP w trakcie intensywnej pracy może doprowadzić do szkodliwej niekontrolowanej nadwrażliwości. Jest zjawiskiem zbędnym, wręcz szkodliwym jeżeli w trakcie badania uzyskujemy bardzo intensywne, szybkie obroty wahadła. Wystarczy jeżeli będziemy uzyskiwali spokojne ruchy wahadła.
3. O prawidłowej WRAŻLIWOŚCI RADIESTEZYJNEJ możemy powiedzieć jeżeli jesteśmy w stanie określić bardzo słabe, śladowe energie. Jeżeli możemy zająć stanowisko odnośnie składowych energii lub zbioru. Szybkość i dynamika ruchu wahadła nie jest

4. Zbyt mała wrażliwość radiestezyjna może wynikać z przyjęcia złej postawy w trakcie badań. Powinna być naturalna i niekrępująca. Może wynikać również z nieprawidłowości zawartych w punkcie 1.

VII POSŁUGIWANIE SIĘ WAHADŁAMI RADIESTEZYJNYMI.

1. Dobór przyrządów radiestezyjnych.

- Sprzęt radiestezyjny używany w zakresie badań dla początkujących. Przed rozpoczęciem pracy dokonujemy prawidłowego doboru sprzętu radiestezyjnego by nie absorbować, w trakcie pracy, nadmiernie szkodliwego promieniowania.
- W diagnostyce używamy wahadeł lekkich i o neutralnym lub jak najmniej szkodliwym promieniowaniu. Używamy wahadeł o małym ciężarze gdyż posługiwanie się nimi gwarantuje mniejszą absorpcję przez radiestetę, szkodliwej, chorobowej energii lub innej.
- Wielu radiestetów i bioenergoterapeutów używa dużych wahadeł terapeutycznych do pomiarów, ocen i diagnoz. Wahadła te nadają się przede wszystkim do emitowania określonych energii terapeutycznych. Zastosowanie ich do pomiarów jest podstawowym błędem ze względu na dużą bezwładność i małą czułość. W literaturze spotykamy się z twierdzeniem, że „do prac w terenie używa się wahadeł ciężkich, o wadze do 200gramów” (osobiście nie wyobrażam sobie wykonywanie badań tak ciężkim wahadłem bo jaka będzie dokładność pomiarów – jest podstawowy błąd w sztuce).
- W zakresie badań dla początkujących stosujemy wahadła lekkie do 20 g. I w tym temacie w literaturze spotykamy się z twierdzeniem, że „wahadło zbyt lekkie będzie reagowało dla odmiany, na wszystkie sygnały i zakłócenia, wykonując ruchy zbyt niespokojnie i nieuporządkowane”. Nic bardziej błędnego. Taką opinię może prezentować początkujący radiesteta lub „radiesteta teoretyk bez praktyki. Jak poznamy w dalszej części kursu zależy to od innych czynników oraz podejścia radiestety do badania (ćwiczenia), jego koncentracji i wiedzy.
- Dla zaawansowanych a początkujących w zakresie badań promieniowań sieciowych, pól wirowych oraz innych występujących tam zjawisk (należy posiadać możliwości rozróżnienia rodzaju energii) – zaleca się do badań stosowania wahadła lekkiego do 20 g. lub znacznie lżejszego. W dalszej praktyce można używać różnorodnego sprzętu w postaci wahadeł bardziej złożonych, specjalistycznych (koniecznie muszą być lekkie), różdżek jednoramiennych, dwuramiennych, pionowych lub kątowych oraz innego sprzętu. Wahadła ciężkie mogą „nie reagować” na bardzo słabe radiacje. Używanie różdżek powoduje większą absorpcję szkodliwej energii chorobowej oraz wolniejszą i mniejszą możliwość korzystania z diagramów i biometrów.
- Nie preferujemy samodzielnego wykonywania wahadeł z przypadkowych przedmiotów.

2. Zawieszenie wahadła.

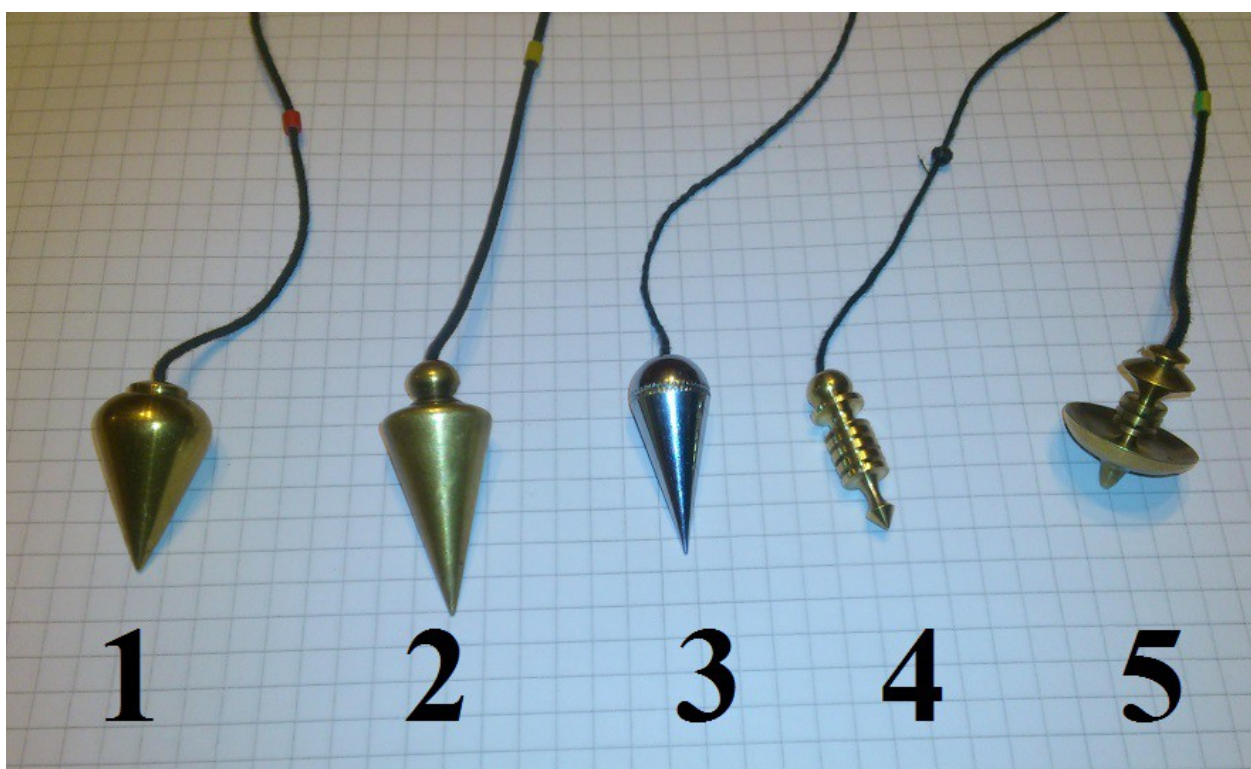
- Zawieszenie wahadła jest częścią składową wahadła. Powinno być wykonane z nierozciągliwego materiału. Może to być nić, kordonek, cienki sznurek lub łańcuszek. Jest rzeczą zbędną by musiało być wykonane z materiału naturalnego. (Dawniej sądzono, że jest to niezbędne).
- Ważna jest długość zawieszenia wahadła. Powinna wynosić od 20 do 30 cm. Na końcu zawieszenia wahadła najczęściej znajduje się koralik służący jako zabezpieczenie w chwili wyślizgnięcia się wahadła.

- Do każdego wahadła dobiera się zawieszenie o odpowiedniej grubości i sztywności. Zbyt sztywne zawieszenie dla lekkiego wahadła np. 4 gramowego może ograniczać jego swobodne ruchy.
- Na zawieszeniu wahadła zazwyczaj wykonuje się węzółki lub w inny sposób oznacza się miejsca uchwytu w czasie jego używania. Stara szkoła twierdzi, że „Po odpowiednich doświadczeniach i ustaleniach na zawieszeniu robi się węzółki, które ułatwiają szybkie ustalanie potrzebnej długości”. Jak wcześniej przykładowo pisałem, błędnie proponuje się: „Długość sznurka, czyli długość "własnego promienia" dobieramy w sposób następujący: ustawiamy wahadełko nad lewą dłonią, nad rozgałęzieniem kciuka i palca wskazującego i pytając się mentalnie o tą długość popuszczamy zwolna sznurek aż dojdziemy do położenia, w którym uzyskamy odpowiedź "tak". Może to być obrót wahadła po największym kole (promieniu) lub max. wychylenie pionowe (wg naszej konwencji)”.
- Według naszych badań, potwierdzonych doświadczalnie na wielu kursach radiestezji, proponujemy określone punkty (miejsca) na zawieszeniu wahadła wynikające z jego ciężaru, budowy oraz materiału z którego zostało wykonane. Punkty te korespondują z kolorem zielonym na kole kolorów radiestezyjnych. Przyjmując tą zasadę możemy określić, że punkty takie występują cyklicznie na zawieszeniu wahadła. Nazwiemy je początkowo **PUNKTAMI KOLEJNEGO PODZAKRESU**. Dlaczego i co z tego wynika dowiemy się w dalszej części kursu.
- Wniosek praktyczny - skalując w określony sposób wahadło przy pomocy identyfikatora którym jest wspomniane koło kolorów, wszyscy radiesteci otrzymują identycznie wyskalowane wahadło i uzyskują identyczne lub bardzo zbliżone wyniki badań przy pomiarach z użyciem diagramów i biometrów pomiarowych. I może wreszcie skończy się mit o „różnicach indywidualnych” między radiestetami. Są różnice – ale w stopniu wrażliwości, a nie ma ich w zasadniczych badaniach uzyskiwanych przy pomocy identycznie wyskalowanego sprzętu radiestezyjnego. Podstawowym dowodem potwierdzającym tą tezę są wyniki otrzymywane przy wszelkich pomiarach opartych na diagramach i biometrach pomiarowych.
- Z powyższych względów proponujemy niezwłoczne odrzucenie sposobów skalowania kolorów radiestezyjnych na zawieszeniu wahadeł radiestezyjnych polegających na: „braniu kolorowych papierków albo szmatek i zawiązywaniu węzółków tam, gdzie wahadło będzie reagowało” itp. albowiem tą metodą produkuje się wyłącznie źródła błędów pomiarowych i „różnic indywidualnych” między radiestetami. Jednakowe kolory, które widzimy na tych „pseudo wzornikach”, wynikają z różnych składowych i różnią się energetycznie (kolorem radiestezyjnym). Radiesteci w wyniku stosowania tej metody posługują się wahadłami odmiennie wyskalowanymi w zależności od odcienia barwy czyli częstotliwości radiestezyjnej, którą przyjęto za podstawę pomiaru.
- Doświadczalnie można stwierdzić, że uchwycenie dowolnego punktu na zawieszeniu wahadła i wprowadzenie w ruch obrotowy wahadła, założmy w prawo, powoduje emitowanie koloru który możemy ustalić w prosty sposób na kole kolorów radiestezyjnych (jest to jedno z podstawowych ćwiczeń które wykonamy w dalszej części kursu). Następnie wykonując obroty w lewo otrzymamy kolor przeciwny (wyjaśnienie w dalszej części kursu) na kole kolorów radiestezyjnych. Jest to również dowód na potrzebę ustalenia punktu podzakresu.

3. Punkt podzakresu, dla niektórych wahadeł, na którym będziemy rozpoczynać przygodę z pomiarami radiestezyjnymi przedstawia tabela

Nazwa wahadła	Nr rys. przedstawiający wahadło	Waga wahadła / długość *	Odległość od wahadła do punktu podzakresu	Producent wahadła- nr katalogowy
mosiądz		g / mm	mm	
Wahadło podstawowe	Rys 12- 1	14g / 22mm	56mm	Firma CISZAK- W/1.3
Wahadło podstawowe	Rys 12- 1	17g / 27mm	60mm	Firma CISZAK- W/1.4
Wahadło podstawowe	Rys 12- 2	6g / 25mm	57mm	Firma CISZAK- W/1.3
Wahadło podstawowe	Rys 12- 2	20g / 37mm	64mm	Firma CISZAK- W/1.4
Wahadło kropelka.	Rys 12- 3	10g / 30mm	49mm	Firma ANKO 4100 i 4110
Wahadło kropelka.	Rys 12- 3	15g / 34mm	52mm	Firma ANKO 4200 i 4210
Wahadło egipskie „Izis”	Rys 12- 4	4g / 27mm	47mm	Firma CISZAK- W/2.4
	Rys 12- 4	26g / 50mm	53mm	Firma CISZAK- W/2.3
	Rys 12- 4	87g / 75mm	66mm	Firma CISZAK- W/2.2
Wahadło „Mer-Izis”	Rys 12- 5	8g / 22mm	62mm	Firma CISZAK- W/5.3

* - waga i wymiar WAHADŁA w niektórych przypadkach odbiega nieznacznie od parametrów podanych przez producenta.

Rys 12. Wahadła używane na kursie w trakcie nauki.